

עמ"ת 3854/08/18 - מדינת ישראל נגד רומן בר

בית המשפט המחוזי בחיפה

עמ"ת 3854-08-18 מדינת ישראל נ' בר(עציר)
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני	כבוד השופטת תמר שרון נתנאל
העוררת	מדינת ישראל
נגד	
המשיב	רומן בר (עציר)

החלטה

בפניי ערר על החלטת בית משפט השלום בחיפה (כב' השופטת איילת הוך טל) בתיק מ"ת 32416-07-18 מיום 1.8.18 לפיה הורה בית משפט קמא על שחרור המשיב לחלופת מעצר בית מלא "בית הניצחון" שברחוב הגפן בחיפה תחת פיקוחם של המדריכים ומנהל בית הניצחון מר אריק בנסון ובתנאים נלווים.

בין יתר התנאים נקבע כי נאסר על המשיב להתייחס בצורה פוגענית לדרי הבית, כי המדריכים יוודאו שהוראה זו נשמרת והפרתה תהווה עילה להזעקת המשטרה.

העוררת טוענת כי אין בתנאים אלה כדי לאיין את מסוכנותו של המשיב, זאת מאחר שבית הניצחון אינו חלופה מפוקחת והפיקוח המתבצע במסגרתו אינו מספיק.

נגד המשיב תלוי ועומד כתב אישום שהוגש נגדו בחודש פברואר 2018 ובו הוא מואשם כי ביום 22.6.17 תקף את אמו ואחותו עימם הוא התגורר וכן בהפרעה לשוטר, אשר הוזעק לבית ועצר את המשיב (להלן: "**כתב האישום הנוסף**").

ב"כ המשיב טוען כי מדובר במקום אליו בתי משפט שולחים לחלופת מעצר. לדיון היום התייצב מנהל הבית מר אריק בנסון אשר, בהסכמת העוררת, אמר מספר דברים.

לדברי מר בנסון במקום שוהים כיום 8 אנשים, בבוקר נמצאים איתם 3 מדריכים, אחר הצהריים ובערב 2 מדריכים ובלילה ישן במקום מדריך אחד. שוהים בבית, עובדים בבית, בגינה, במטבח ואף עורכים תפילות. הוא ומשפחתו גרים אף הם בבית. השוהים במקום מתגוררים בחדרים של ארבעה אנשים ויש חדר בו מתגוררים שני אנשים. לדבריו המשיב יכול לשהות בחדר עם אדם אחד נוסף.

מדובר למעשה בגלגול שלישי של דיונים בבקשת המעצר. על החלטות קודמות של בית משפט השלום הוגשו עררים

אשר התקבלו בשל כך שחלופת המעצר לא הייתה טובה מספיק.

לאחר שעיינתי בתיקי החקירה, בהחלטת בית משפט קמא ובשאר החומר שבפניי סבורה אני שיש מקום להתערב בהחלטת בית משפט קמא.

עיינתי בתיקי החקירה ונוכחתי לדעת כי קיימות ראיות לכאורה (ועל כך אין מחלוקת). עוד ראיתי כי על פי הראיות, המשיב נוהג באלימות, בין מילולית ובין פיזית, בשל דברים של מה בכך. כך עולה מכתב האישום הנוסף בו בשל כך שאחותו של המשיב שמטה דבר מה מידה הכה אותה המשיב בראשה במכות אגרוף והמשיך וסטר על פניה לאחר שקראה לאמה. כאשר האם נזעקה לעזרתה תקף העורר גם אותה במכות אגרוף בראשה ובאלימות נוספת וחזר והכה את אחותו בגבה במכות אגרוף. בהמשך הוא שב ותקף את אמו בכך שהשליך לעברה תיק ולאחר שהגיעו השוטרים לעצרו השתולל והפריע להם במילוי תפקידם.

כך עולה גם מכתב האישום ומחומר הראיות בתיק דנן הכולל ארבעה פרטי אישום. מכתב האישום עולה כי הנאשם איים איומים קשים על שניים משכניו (בני זוג) ללא כל סיבה נראית לעין או בשל כך שאחד מהם הזיז את אופניו של המשיב אשר חסמו את הכניסה והמעבר לגרם המדרגות (כאן איים המשיב על המתלונן כאשר הוא מוציא מכיס מכנסיו חפץ כסוף שנראה חד והפנה אותו אליו בצורה מאיימת) בין היתר אמר למתלונן "פעם הבאה שתיגע לי באופניים אני אוציא לך את העיניים" וכן "יא בן שרמוטה אני יחתוך אותך". לפי פרט אישום נוסף איים המשיב ואף ירק על המתלוננת, יריקה שפגעה בפניה לאחר שעברה לידו בעת שיצא מדירתו עם כלבו. גם במהלך חקירתו במשטרה השמיע המשיב, בפניי החוקרת שחקרה אותו, איומים שיפגע במתלוננים ובין היתר אמר: "אני לא מערב משטרה, אני לא אוהב משטרה, אני אוהב לטפל בזה בעצמי... פעם הבאה שובר לו את הפנים, אני לא צריך משטרה, אני בפעם הבאה עובר לבית בלי דתיים בלי דוסים". עוד אמר, בין היתר: "בן אדם מטומטם, אני יעיף לו בוקס לשיניים, הוא לא יחייך יותר... אנחנו מטפלים בו עם החבר'ה לא עם המשטרה... אם הוא עוד פעם יחייך לי בפני או יגיד לי מילה אני והחברה שלי פשוט נפרק אותו מכות ושום משטרה לא תעזור לו, הוא ידמם על הרצפה בתוך הבניין שלו לא אכפת לי" ועוד הוסיף כהנה וכהנה.

לא למותר לציין כי המשיב, כפי שהוא עצמו אישר בהודעתו במשטרה וכפי שגם עולה מהראיות בתיק הנוסף, נוטל סמים.

אמנם למשיב אין רישום פלילי, אולם משני כתבי האישום שהוגשו נגדו עולה כי הוא אינו מסתפק באיומים אלא נוקט גם אלימות פיזית. אמנם בתיק דנן האלימות הפיזית אינה חמורה אך האיומים חמורים בהחלט וגם האופן בו נאמרו והעובדה שהם נאמרו, למעשה, על לא כלום, מעידה על מסוכנות רבה. מסוכנות זו מתחזקת עד מאוד מהראיות אשר בתיק הנוסף המעידות, לכאורה, על כך שהמשיב נקט אלימות נגד אמו ואחותו עימן הוא גר.

המסקנה מהאמור לעיל היא שהמשיב מסוכן גם כלפי הקרובים לו וגם כלפי הסובבים אותו. מסיבה זו, ועוד טרם נדרשתי לשאלה אם חלופת המעצר הדוקה דיה, סבורה אני שחלופת המעצר שהוצעה איננה מתאימה כלל בנסיבות העניין.

זאת- נוכח כך שהמשיב ישהה במקום בו נמצאים, בין היתר, דרי רחוב אשר חלקם מגיע למקום על מנת להיגמל מחומרים פסיכו-אקטיביים. הימצאות המשיב בקרבה כה רבה לשבעה אנשים נוספים (מעבר למדריכים) 24 שעות ביממה אינה הולמת מי שמתנהג כפי שעולה מכתבי האישום שהוגשו נגדו. קיים חשש של ממש שהתנהגותו של מי מהדיירים האחרים לא תישא חן בעיני המשיב ושהוא יפעיל אלימות כלפיו.

בהוראה לפיה על המדריכים להודיע למשטרה על כל התנהגות כזו מצד המשיב אין די שכן אין זה ראוי להעמיד את הדיירים האחרים בסיכון שתינקט נגדם אלימות ואין מדובר בסיכון זניח אלא כאמור, התנהגותו של המשיב כפי שהיא עולה מכתבי האישום ומתיקי החקירה יוצרת חשש ממשי שכך יקרה.

למעשה די בכך כדי שאקבל את הערר ואקבע שהחלופה איננה ראויה. אוסיף ואומר מעבר לנדרש, כי לאחר ששמעתי גם את מר בנסון (בנוסף לאשר נשמע בבית משפט קמא), סבורה אני שהחלופה איננה הדוקה מספיק. במקום נמצאים בשעות הבוקר 3 מדריכים ובשעות אחר הצהריים והערב 2 מדריכים ואין די בכך לשם פיקוח על שמונת הדיירים במקום. תשובתו של מר בנסון לפיה ככל שהמשיב יעזוב את המקום דיירים אחרים מיד יתריעו על כך איננה מניחה את דעתי בעניין זה.

לא למותר להוסיף כי לא שמעתי מב"כ המשיב או ממר בנסון כי קיים, במסגרת בית הניצחון, פתרון לכך שהמשיב נוטל סמים.

לא רק זאת אלא שהתברר שהחלופה רחוקה מרחק הליכה של כ-30 דקות בלבד ממקום מגוריהם של המתלוננים, כך שגם אין בחלופה כדי למנוע את המסוכנות הספציפית הנשקפת מהמשיב כלפי המתלוננים.

לפיכך אני מקבלת את הערר ומורה, בשלב זה, על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים.

אוסיף ואומר כי ככל שתוצע חלופה נוספת ראוי שהיא תיבדק גם על ידי שירות המבחן.

החלטה זו תשמש פקודת מעצר.

ניתנה היום, כ"א אב תשע"ח, 02 אוגוסט 2018, בהעדר הצדדים.